



**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/334

URBROJ: 354-02/9-26-07

Zagreb, 28. srpnja 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241 u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice te Olge Majdak Huljev i Marijane Gortan Krnić, članica, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja Pulsar Arhitektura d.o.o., Zagreb, OIB: 95822642911, kojeg kao punomoćnik zastupa Matija Milčec, odvjetnik iz Zagreba, u odnosu na Odluku o poništenju, u postupku projektnog natječaja za izradu idejno arhitektonsko – urbanističkog rješenja za rekonstrukciju i dogradnju Doma zdravlja Zagrebačke županije, Ispostava Samobor, broj objave: 2025/S F12-0000009, naručitelja Dom zdravlja Zagrebačke županije, Samobor, OIB: 67021010361, na temelju Pravilnika o natječajima s područja arhitekture, urbanizma, unutarnjeg uređenja i uređenja krajobraza (NN 85/14) Hrvatske komore arhitekata (dalje: Pravilnik), članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22 i 48/26, nadalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Žalba žalitelja Pulsar Arhitektura d.o.o., Zagreb, odbija se kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Pulsar Arhitektura d.o.o., Zagreb, za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj kao raspisivač natječaja, Dom zdravlja Zagrebačke županije, Samobor, objavio je 1. kolovoza 2025. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (nadalje u tekstu: EOJN RH), obavijest o projektnom natječaju za izradu idejnog arhitektonsko – urbanističkog rješenja za rekonstrukciju i dogradnju Doma zdravlja Zagrebačke županije, Ispostava Samobor, broj objave: 2025/S F12-0000009.

Naručitelj je 24. listopada 2025. objavio Obavijest o rezultatima projektnog natječaja kojom je kao prvonagrađeni rad odabran rad pod brojem „10“, drugonagrađeni rad je rad pod brojem „5“, trećenagrađeni rad je rad pod brojem „7“, četvrtonagrađeni rad je rad pod brojem „6“ i petonagrađeni rad je rad pod brojem „2“.

Na predmetnu Obavijest žalbu je 3. studenoga 2025. izjavio natjecatelj Pulsar Arhitektura d.o.o., Zagreb. Postupajući po navedenoj žalbi Državna komisija je 18. ožujka 2026. donijela rješenje KLASA: UP/II-034-02/25-01/655, URBROJ: 354-02/9-26-7, kojim je poništena Obavijest o rezultatima projektnog natječaja od 23. listopada 2025.

Naručitelj je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene pozivom na odredbu članka 298. stavka 1. točke 8. ZJN 2016 ocijenio da svih deset dostavljenih natječajnih radova nije valjano, slijedom čega nakon isključenja ili odbijanja svih natječajnih radova nije preostao niti jedan valjan, te je 15. svibnja 2026. donio Odluku o poništenju KLASA: 406-04/25-01/50, URBROJ: 238-106-03-26-14. Navedena Odluka je u EOJN RH objavljena dana 15. svibnja 2026.

Na predmetnu Odluku o poništenju urednu žalbu je 25. svibnja 2026. izjavio natjecatelj Pulsar Arhitektura d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi osporava zakonitost donesene Odluke o poništenju i provedenog ponovljenog postupka pregleda i ocjene natječajnih radova. U žalbenom zahtjevu traži poništenje Odluke o poništenju i da se predmet vrati naručitelju na ponovno odlučivanje, u okviru kojeg će transparentno i ravnopravno ocijeniti svaki pojedini rad, posebice u pogledu stvarnih odstupanja u odnosu na predviđene površine i relevantnosti takvog odstupanja za kvalitetu pojedinog natječajnog rješenja. Žalitelj u žalbi traži nadoknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 2.844.83 eura.

Naručitelj u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba žalitelja odbaci zbog nedostataka pravnog interesa, a podredno u bitnome osporava žalbene navode žalitelja i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Tijekom žalbenog postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o projektnom natječaju, dokumentacije o nabavi (dalje: DoN), zapisnika o pregledu i ocjeni natječajnih radova od 15. svibnja 2026., Izvješća stručnog povjerenstva od 15. svibnja 2026., Pravnog mišljenja od 11. svibnja 2026., Odluke o poništenju od 15. svibnja 2026. te ostalih dokaza.

Vezano za osporavanje pravnog interesa žalitelja naručitelj navodi da je u obrazloženju rješenja Državne komisije KLASA: UP/II-034-02/25-01/655, URBROJ: 354-02/9-26-7, donesenog u predmetnom postupku sadržano obvezujuće pravno shvaćanje prema kojem Program natječaja predstavlja obvezujući dio DoN-a te da su se sudionici natječaja obvezni pridržavati svih njegovih odrednica. Tvrdi da je zbog navedenog proveo ponovni pregled svih natječajnih radova uz primjenu Programa natječaja kao obvezujućeg akta te da iz Drugog izvještaja Tehničke komisije proizlazi da su kod natječajnog rada žalitelja, kao i kod svih ostalih radova, utvrđena brojna i značajna odstupanja od Programom propisanih neto korisnih površina prostorijskih. Navodi da su sva navedena odstupanja precizno navedena u Drugom izvještaju

Tehničke komisije koja je prilog Odluke o poništenju, međutim da žalitelj u žalbi ne osporava da odstupanja postoje, da su iskazane površine netočno utvrđene, niti tvrdi da njegov natječajni rad udovoljava Programu natječaja na način kako je njegovu obvezujuću prirodu prethodno utvrdila Državna komisija. Ističe da žalitelj ne osporava činjenične razloge zbog kojih je njegov rad eliminiran iz daljnjeg postupka, već problematizira razinu obrazloženja pobijane odluke i pravne posljedice koje je naručitelj izveo iz obvezujućeg pravnog shvaćanja Državne komisije. Smatra da navedeno osporavanje samo po sebi ne bi dovelo žalitelja u položaj mogućeg odabira odnosno dodjele nagrade budući žalitelj prema rezultatima prvotnog ocjenjivanja nije bio prvoplasirani natjecatelj, dok žalitelj smatra kako bi određena odstupanja od Programom propisanih elemenata trebala biti dopuštena i kod drugih natječajnih radova te bi u tom slučaju i bolje rangirani radovi također ostali u postupku. Navodi da žalitelj nije dokazao na koji bi način eventualnim usvajanjem žalbe mogao ostvariti konkretnu pravnu korist odnosno poboljšanje svojeg pravnog položaja u predmetnom postupku.

Vezano za prigovor nedostatka pravnog interesa za izjavljivanje žalbe ovo državno tijelo je utvrdilo da žalitelj u konkretnom slučaju ima pravni interes za izjavljivanje žalbe. Naime, ovo tijelo je provjeravajući postupovnu pretpostavku postojanja pravnog interesa za izjavljivanje žalbe utvrdilo da je ta pretpostavka u konkretnom slučaju ispunjena.

Sukladno članku 401. stavak 1. ZJN 2016, pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava.

U konkretnom slučaju žalitelj je podnio natječajni rad (pod brojem „2“) u ovom postupku javne nabave te je njegov rad u prvom pregledu ocijenjen valjanim i rangiran kao petonagrađeni. Iz Odluke o poništenju je razvidno da natječajni rad žalitelja sukladno Programu natječaja kao dijelu DoN-a koji se primjenjuje pri pregledu i ocjeni natječajnih radova u ponovljenom postupku nije prihvaćen za izradu predmetnog idejnog arhitektonsko – urbanističkog rješenja jer je naručitelj nakon ponovljenog pregleda donio odluku o eliminaciji svih deset zaprimljenih natječajnih radova. Žalitelj žalbom osporava ponovljeni postupak pregleda i ocjenu naručitelja glede valjanosti dostavljenih natječajnih radova, posebice svoga za kojeg ističe sukladnost sa odredbama DoN-a, čime osporava zakonitost donesene Odluke o poništenju. Obzirom na navedeno, ocjena je ovog tijela da žalitelj ima pravni interes za dobivanje predmetnog ugovora te bi mogao pretrpjeti štetu jer će upravo postupanje naručitelja, odnosno izvršen ponovljeni pregled i ocjena natječajnih radova i zakonitost donesene Odluke o poništenju biti predmetom sadržajnog (meritornog) ispitivanja u ovom žalbenom postupku. Dakle, žalitelj legitimno očekuje pravnu korist od djelovanja ovog žalbenog tijela, a koja se očituje u sankcioniranju navodnih nezakonitosti u ponovljenom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova. U slučaju da žalitelj s uspjehom ospori zakonitost postupanja naručitelja u ponovljenom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova, žalitelj bi, suprotno tumačenju naručitelja, u ponovnom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova mogao doći u položaj mogućeg odabira odnosno dodjele nagrade. Dakle, prema ocjeni ovog žalbenog tijela žalitelj je u konkretnom slučaju dokazao ispunjenje uvjeta iz članka 401. stavak 1. ZJN 2016 obzirom da je dokazao da ima pravni interes za dobivanje ugovora jer je u ovom postupku podnio natječajni rad koji je u tijekom prvog postupku pregleda i ocjene natječajnih radova ocijenjen valjanim i nagrađenim te bi povreda koju navodi u žalbi, a koja će tek biti predmetom meritornog

razmatranja u ovom žalbenom postupku mogla uzrokovati konkretnu štetnu posljedicu po njegov položaj u ovom postupku. Slijedom navedenog, prigovor nedostatka pravnog interesa za žalbu žalitelja se ocjenjuje neosnovanim.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj osporava Odluku o poništenju navodeći da iz iste nisu razvidni konkretni razlozi zbog kojih je naručitelj zaključio da su ispunjene pretpostavke za poništenje predmetnog postupka. Navodi da se obrazloženje odluke svodi na paušalno pozivanje na raniju odluku Državne komisije i suhoparno upućivanje na primjenjive pravne propise, dok iz same Odluke nije moguće razabrati koja su konkretna odstupanja utvrđena kod pojedinog rada, kolika su ista, zbog čega su ocijenjena pravno relevantnima, temeljem kojeg kriterija su smatrana eliminatornima niti zašto upravo takva odstupanja onemogućavaju zakonit nastavak postupka. Ističe da je problematično to što Odluka ne sadrži nikakvu individualiziranu ocjenu pojedinih radova niti test materijalnosti odstupanja od predviđenih površina, a takvu razradu razloga naručitelj nije ponudio niti u njenoj nešto proširenijoj verziji, u priloženim zapisnicima sa sjednica Ocjenjivačkog suda budući da ta verzija, pored već spomenutog upućivanja na prethodnu odluku Državne komisije sadrži još samo općenitu konstataciju da svi radovi odstupaju od programom predviđenih površina i referencu na pravno mišljenje jednog odvjetničkog društva. Smatra da se iz sadržaja zapisnika sa sjednica Ocjenjivačkog suda može zaključiti da je Odluka posljedica naručiteljeva striktnog i nekritičkog držanja prethodnog rješenja Državne komisije, a iz sadržaja kojeg zaključuje da svako (pa i najmanje) utvrđeno odstupanje dovodi do neprihvatljivosti pojedinog rada. S tim u vezi ističe da nedostatak razloga same Odluke nije moguće nadomjestiti sadržajem priloga koji su uz nju objavljeni, pa čak i kada se određeni dokumenti mogu smatrati njenim sastavnim dijelom, iz same Odluke, budući da ona predstavlja upravni akt, mora biti razvidno koje je odlučne činjenice naručitelj utvrdio, koje je pravno shvaćanje zauzeo te na koji je način primijenio relevantne odredbe DoN-a, dok u konkretnom slučaju to izostaje što je protivno odredbi članka 303. stavka 1. ZJN 2016. Navodi da se svrha obrazloženja ne ogleda u pukom zadovoljavanju zakonske forme, već u omogućavanju zainteresiranim gospodarskim subjektima da iz same odluke razumiju koje je konkretne činjenice naručitelj utvrdio te temeljem kojih stručnih kriterija i primjenom kojih pravnih shvaćanja je ista donesena. Poziva se na rješenje ovoga tijela KLASA: UP/II-034-02/22-01/670 od 24. listopada 2022. Opisani propust navodi žalitelj predstavlja bitnu povredu postupka javne nabave i da je pobijanu Odluku kao nezakonitu već iz ovog žalbenog razloga potrebno poništiti.

Dalje, žalitelj ukazuje da je naručitelj svoju odluku utemeljio na stavu prema kojem iz prethodne odluke Državne komisije proizlazi da nije dopušteno bilo kakvo odstupanje od programom predviđenih površina te da svako, pa i minimalno odstupanje, automatski onemogućava prihvatljivost natječajnog rada, međutim takvo tumačenje navedene odluke nije utemeljeno. Pojašnjava da Državna komisija u svojoj odluci ne zauzima pravno shvaćanje prema kojem bi svako, pa i najmanje odstupanje od predviđenih površina automatski predstavljalo razlog za eliminaciju pojedinog rada, već problematizira činjenicu da natječajnim programom nisu bili unaprijed definirani kriteriji dopuštenih odstupanja te da naručitelj nije dosljedno primjenjivao vlastite programske zahtjeve na sve natječajne radove, drugim riječima

smisao ranije odluke je u zahtjevu za transparentnom, jednakom i dosljednom primjenom programskih propozicija, a ne nužno u uspostavi standarda apsolutne numeričke podudarnosti. Navodi da je naručitelj odluku interpretirao formalistički zaključivši da svako odstupanje od predviđenih površina, neovisno o njegovoj prirodi, značaju ili funkcionalnom utjecaju, nužno dovodi do eliminacije rada, a takav pristup predstavlja odveć rigidno tumačenje dosjega odluke Državne komisije, osobito imajući u vidu da je Državna komisija prihvatila naručiteljev stav da idejno rješenje predstavlja tek prvu, konceptualnu fazu projektiranja budući da je na jedno od pitanja postavljenih od strane jednog od natjecatelja, naručitelj u natječajnom postupku odgovorio da se površine iskazane u programu ne primjenjuju striktno u fazi kreiranja idejnog rješenja, već će se, kao takve, primjenjivati tek u kasnijim fazama projektiranja. Navodi da takav pristup prihvaća i Državna komisija kada na str. 10 svoga rješenja navodi: „iz predmetne DoN proizlazi da je naručitelj pojašnjenje u pogledu propisanih zahtjeva dao i u odgovoru na pitanje gospodarskog subjekta pa stoga to pojašnjenje također predstavlja dio DoN-a, sukladno čemu je naručitelj dužan pregledati natječajne radove.“. Navodi da je naručitelj bio dužan upustiti se u transparentno ocjenjivanje pojedinih radova te, u okviru istog zauzeti konkretan stav u pogledu značaja određenog odstupanja od predviđenih površina i dimenzija za funkcionalnost, odnosno izvedivost pojedinog natječajnog rada. Ukoliko bi se prihvatilo da se odluka Državne komisije može tumačiti isključivo na način da zahtjeva apsolutnu vezanost programom u dijelu iskazanih površina, odnosno dimenzija i to već u fazi idejnog rješenja, tada navodi da bi takva odluka bila pogrešna. Iako program natječaja ne definira dopuštene tolerancije odstupanja od predviđenih površina i ne određuje metodologiju njihova obračuna, navodi da on izriekom ni ne propisuje zahtjev apsolutne numeričke podudarnosti niti sankciju automatske eliminacije u slučaju svakog odstupanja, štoviše program koristi terminologiju „predviđena površina“, koju već na razini gramatičke analize nije moguće shvatiti kao imperativ. Tome u prilog dodatno govori i činjenica da je uz rubriku „predviđenih površina“ ostavljena prazna rubrika za upis „ostvarenih površina“, što sugerira dopuštenost određene projektantske prilagodbe. Da je naručitelj imao namjeru apsolutno vezati natjecatelje u pogledu površina i na taj ih način onemogućiti u projektantskoj prilagodbi zamišljenoj ideji, navodi da bi tu rubriku naprosto izostavio. Istodobno, navodi da program na drugim mjestima izriekom koristi izraz „minimalna površina i minimalne dimenzije“, čime uspostavlja jasnu distinkciju između apsolutnih zahtjeva (minimума) od programskih, odnosno predviđenih vrijednosti. Navodi da iz sadržaja natječajnog programa (njegove terminologije i strukture tablica) kao i iz pojašnjenja danih tijekom faze natječaja proizlazi da naručitelj nije uspostavio režim apsolutne matematičke podudarnosti svih iskazanih površina, kao eliminacijskog kriterija jer bi takav pristup onemogućio natjecatelje da u stvaranju svojih idejnih rješenja upotrijebe bilo kakvu kreativnu slobodu i na taj način doveo u pitanje sami smisao postupka natjecanja. Navodi da sadržaj Programa upućuje na zaključak da su određene površine predstavljale tek projektne orijentire koje je, osobito u fazi idejnog rješenja izrađenog u mjerilu 1:200, bilo dopušteno prilagoditi autorskoj viziji pojedinog natjecateljskog tima, naravno u granicama prihvatljivim prema pravilima struke i prirodi konkretnog projektnog zadatka. Ističe da je riječ o pristupu koji se redovito primjenjuje prilikom raspisivanja projektnih javnih natječaja. Napominje da ni u svojoj prvoj žalbi nije tvrdio da je svako odstupanje od predviđenih površina diskvalificirajuće, već je ukazivao na relevantnost određenih odstupanja, posebice kod prvonagrađenog rada jer su kod istog odstupanja bila u toj mjeri značajna, da ih nije moguće otkloniti u idućim fazama

projektiranja, bez da se ugrozi autorski identitet samog rada. Smatra da u konkretnom slučaju nije bilo mjesta primjeni izrazito formalističkog tumačenja programa na štetu svih sudionika natječaja, osobito imajući u vidu da je i sam Ocjenjivački sud utvrdio da su odstupanja očekivana i strukovno prihvatljiva te da je takvim pristupom naručitelj povrijedio načela razmjernosti, transparentnosti i pravne sigurnosti te, posljedično, donio nezakonitu Odluku.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da se pobijana odluka temelji na konkretnim činjeničnim utvrđenjima provedenim u ponovljenom postupku pregleda i ocjene svih natječajnih radova te iz Odluke o poništenju proizlazi razlog njezina donošenja, odnosno činjenica da nakon ponovnog pregleda i ocjene natječajnih radova provedenog temeljem obvezujućeg pravnog shvaćanja Državne komisije nije preostao niti jedan natječajni rad koji bi udovoljavao Programu natječaja kao obvezujućem aktu. Navodi da je u odluci Ocjenjivačkog suda o rezultatima natječaja u ponovljenom postupku naveden razlog zbog kojeg u predmetnom postupku nije donesena nova odluka o odabiru odnosno dodjeli nagrada te je Ocjenjivački sud utvrdio da je u ponovljenom postupku jednoglasno donesena odluka o eliminaciji svih ukupno deset (10) zaprimljenih natječajnih radova, pri čemu je navedeno da je postupak proveden u skladu s obvezujućim pravnim shvaćanjem Rješenja Državne komisije, Pravnim mišljenjem te ponovno provedenim pregledom i ocjenom natječajnih radova. Navodi da je činjenična osnova za takav zaključak detaljno evidentirana u Zapisniku VIII. sjednice Ocjenjivačkog suda te u Drugom izvješčaju Tehničke komisije, u kojem su za svaki pojedini natječajni rad tablično iskazana odstupanja od Programom propisanih površina i drugih zahtjeva. Navodi da iz Zapisnika VIII. sjednice Ocjenjivačkog suda proizlazi da je naručitelj postupao temeljem obvezujućeg pravnog shvaćanja Državne komisije, da je proveden ponovni pregled svih radova, da je utvrđeno kako svi radovi odstupaju od Programom propisanih zahtjeva te da slijedom takvog ponovnog pregleda nije preostao niti jedan rad koji bi udovoljavao Programu natječaja. Ističe da Drugi izvješčaj Tehničke komisije sadrži pojedinačni iskaz neto korisnih površina svih natječajnih radova, uključujući i rad žalitelja, pri čemu su za svaki pojedini rad evidentirana odstupanja od Programom natječaja propisanih površina prostorija te je u tom smislu izričito navedeno: „Svi natječajni radovi su odstupili od neto korisnih površina (NKP) pojedinih prostorija od Programom propisanih.“, te: „svih 10 zaprimljenih natječajnih radova prilikom projektiranja idejnog rješenja u nekom dijelu odstupilo u odnosu na navedene površine“. Navodi da je razlog donošenja Odluke o poništenju naveden u obrazloženju pobijane odluke, dok Zapisnik Ocjenjivačkog suda i Drugi izvješčaj Tehničke komisije predstavljaju činjeničnu i stručnu podlogu za takav zaključak: nakon ponovnog pregleda svih radova provedenog sukladno obvezujućem pravnom shvaćanju Državne komisije nije preostao niti jedan rad koji bi udovoljavao Programu natječaja kao obvezujućem aktu. Navodi da je žalitelju bio poznat pravni standard koji je primijenjen, metodologija ponovnog pregleda, činjenica da su utvrđena odstupanja kod svih radova i odstupanja utvrđena kod njegovog natječajnog rada.

Dakle, među strankama je sporno je li naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova postupio zakonito i sukladno odredbama DoN-a te ranijem Rješenju ovog tijela (KLASA: UP/II-034-02/25-01/655 od 18. ožujka 2026.) kada je ocijenio da niti jedan natječajni rad, uključujući i natječajni rad žalitelja ne udovoljava Programu natječaja kao obvezujućem aktu te da li donesena Odluka sadrži konkretne razloge poništenja.

S tim u svezi potrebno je navesti da je rješenjem Državne komisije KLASA: UP/II-034-02/25-01/655, URBROJ: 354-02/9-26-7 od 23. listopada 2025. kojim je ovo tijelo odlučivalo o osnovanosti žalbenih navoda kojim je tada žalitelj (Pulsar Arhitektura d.o.o.) osporavao nuđeno u prvonagrađenom natječajnom radu pod brojem „10“ na način da je isticao odstupanja pojedinih nuđenih površina od zadanih DoN-om (u Segmentu tlocrta prizemlja, dvorane za fizikalnu terapiju T12 Programom natječaja propisana je površina od 60 m², dok je projektirana površina manja od 50 m², i dr.), utvrđeno je da je u navedenom rješenju navedeno sljedeće: „...u konkretnom slučaju naručitelj je u DoN-u (Uvjeti natječaja i Program natječaja) u pojedinim dijelovima nedvojbeno jasno i detaljno definirao uvjete kojih se pri izradi idejnog rješenja gospodarski subjekti moraju pridržavati, a što nije bio dužan ukoliko radovi nisu trebali udovoljavati traženim zahtjevima. Međutim, jednom kada je naručitelj propisao takve uvjete isti se sukladno temeljnim načelima jednakog tretmana i transparentnosti moraju primjenjivati u sklopu projektnog natječaja za izradu idejnog rješenja, a na koji projektni natječaj se primjenjuju i odredbe ZJN 2016 kojim su navedena načela definirana kao temeljna načela postupanja.“, te „Štoviše, iz pojedinih odredbi DoN-a proizlazi da se odstupanja od pojedinih zahtjeva Programa natječaja ne toleriraju (Sudionici natječaja obavezno se pridržavaju svih odrednica programa natječaja te cijelog natječajnog elaborata - poglavlje 10. Programa natječaja), pa stoga nije jasno prema kojim kriterijima je naručitelj pregledavao natječajne radove. Prema ocjeni ovoga tijela, ukoliko je naručitelj u dokumentaciji o nabavi propisao jasne i detaljne zahtjeve u pogledu izrade idejnog rješenja, a bez propisivanja mogućnosti da su u odnosu na te zahtjeve dozvoljena odstupanja, tada je natječajne radove bio dužan pregledati sukladno propisanom. U protivnom dolazi do arbitrarnosti u tumačenju odredbi dokumentacije o nabavi te u konačnici i u načinu pregleda i ocjene radova, što dovodi do povrede temeljnih načela, pravne nesigurnosti i uskraćivanja prava na pravnu zaštitu. Naime, u Programu natječaja naručitelj u dijelu koji se odnosi na cjelinu Fizikalne terapije i cjelinu Obiteljske medicine nije dozvolio odstupanja od zadanih površina od m², već kvadraturu površina točno odredio (T12 Dvorana za obavljanja fizikalne terapije, 60m²), za razliku od primjerice poglavlja 9.4.1. Programa natječaja (Čekaonice), gdje površine nisu točno određene, već na način: „...Minimalna površina čekaonice je 18m² za jednu ordinaciju, a za svaku dodatnu ordinaciju koja dijeli ovu zajedničku čekaonicu površina čekaonice se povećava za 2m².“; Dimenzije kabine dizala su minimalno 160x260cm i 110x140cm – poglavlje 9.4.8. Programa natječaja).“ i „Za ocjenu ovoga žalbenoga navoda, relevantne su odredbe Programa natječaja koje propisuju da se sudionici natječaja obavezno pridržavaju svih odrednica programa natječaja te cijelog natječajnog elaborata, dakle i uvjeta kojima su određene površine pojedinih cjelina (ambulante, dvorana) koje su uvjete izrađivači dužni poštivati tijekom izrade idejnog rješenja. Također, sukladno kriterijima za ocjenjivanje natječajnih radova (točka 1.10.) jasno je propisano da će naručitelj prvenstveno provjeravati usklađenosti rada s uvjetima raspisa, u pogledu sadržaja i obveznih priloga, nakon čega će ocjenjivati radove u skladu sa propisanim kriterijima. S druge strane, žalitelj je u ovom navodu istaknuo prigovor vezano za nepoštivanje određenih zadanih površina navodeći da su nuđene u prvonagrađenom radu površinom manje od zadanih, a koji prigovor naručitelj u svom odgovoru nije s uspjehom osporio niti je dobitnik prvonagrađenog rada dostavio očitovanje kojim bi prigovor žalitelja osporio. Slijedom navedenog, a sukladno ranije navedenom shvaćanju ovoga tijela vezano za način pregleda i ocjene natječajnih radova te obvezu naručitelja da radove pregledava sukladno uvjetima i

zahtjevima propisanim u dokumentaciji o nabavi kojom nije propisao dopuštena odstupanja od zadanih površina, prigovor žalitelja se ne može otkloniti je ovaj dio žalbenog navoda ocijenjen kao osnovan.“.

Sukladno odredbi članka 425. stavcima 5. i 6. ZJN 2016, svatko je dužan poštovati izvršnu odluku Državne komisije, a naručitelj je obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

Dakle, prethodnim rješenjem ovog tijela poništena je Obavijest o rezultatima projektnog natječaja uz obrazloženje ovoga tijela da je obveza naručitelja da radove pregledava sukladno uvjetima i zahtjevima propisanim u dokumentaciji o nabavi, a kojom nisu propisana dopuštena odstupanja od zadanih površina, te da prvonagrađeni natječajni rad pod brojem „10“ radi utvrđenih odstupanja nije sukladan dokumentaciji o nabavi. Obzirom na navedeno, jasno je da je ovo tijelo poništilo već donesenu Obavijest o rezultatima projektnog natječaja radi utvrđenih nedostataka i manjkavosti u postupanju naručitelja u prvom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova obzirom da naručitelj prvonagrađeni rad pod brojem „10“ u pogledu ispunjavanja zahtjeva iz Programa natječaja nije pregledao i ocijenio sukladno zahtjevima koje je u dokumentaciji o nabavi odredio.

U slučaju kada Državna komisija poništi odluku o odabiru ili odluku o poništenju, naručitelj je dužan donijeti novu odluku sukladno ZJN 2016, odnosno odluku o odabiru na osnovi rezultata pregleda i ocjene natječajnih radova te kriterija za odabir ili odluku o poništenju ako su ispunjeni razlozi za poništenje. Pri tome, u rješenju ovoga tijela nije određeno koje radnje će naručitelj poduzeti u narednom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova, jer javni naručitelj pregledava i ocjenjuje natječajne radove, dok ovo tijelo vrši kontrolu zakonitosti takvog njegovog postupanja, u slučaju izjavljivanja žalbe. Obzirom na navedeno, sukladno odredbi članka 301. stavaka 1. i 2. ZJN 2016, naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku javne nabave važne za donošenje odluke, a koje činjenice i okolnosti će uzeti za dokazane utvrđuje slobodnom ocjenom, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave.

Mjerodavno pravo za ocjenu žalbenog navoda je sljedeće.

Članak 4. stavak 1. ZJN 2016 koji propisuje da je naručitelj u primjeni ovoga Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obavezan poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti.

Članak 298. stavak 1. točka 8. ZJN 2016 koji propisuje da je javni naručitelj obavezan poništiti postupak javne nabave ako nakon isključenja ponuditelja ili odbijanja ponuda ne preostane nijedna valjana ponuda.

Članak 300. ZJN 2016 koji propisuje da se odredbe Odjeljka B, Razlozi za poništenje postupka javne nabave (članci 298. i 299. ZJN 2016) na odgovarajući način primjenjuju na postupak sklapanja ugovora za društvene i druge posebne usluge te projektne natječaje.

Članak 303. stavak 3. točka 4. ZJN 2016 propisuje da odluka o poništenju sadržava obrazloženje razloga za poništenje postupka javne nabave.

Također, dokumentacijom o nabavi u dijelu Oglas o raspisu natječajja) kao vrsta natječajja propisano je sljedeće. Natječaj se provodi u skladu s glavom II. člancima 327.-331. ZJN 2016 te ostalim odredbama ZJN 2016 koje se primjenjuju na projektni natječaj te odredbama Pravilnika o natječajima s područja arhitekture, urbanizma, unutarnjeg uređenja i uređenja krajobraza (NN 85/14) Hrvatske komore arhitekata (dalje: Pravilnik) čijih su se odredbi svi sudionici natječaja dužni pridržavati, ako one nisu u suprotnosti sa ZJN-om. U smislu članka 133. ZJN-a provedeni Natječaj bit će uvjet za pokretanje pregovaračkog postupka bez prethodne objave za dodjelu ugovora o javnoj nabavi usluga. Dijelovi uvjeta natječaja prema čl. 37. Pravilnika koji nisu navedeni u Uvjetima natječaja sastavni su dio Uputa za sudionike. Natjecatelj definiran čl. 2. st. 1. Pravilnika sukladno ZJN-u smatra se sudionikom natječaja.

Uvidom u Odluku o poništenju u ponovljenom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova utvrđeno je da je naručitelj u istoj pozivom na odredbu članka 298. stavka 1. točke 8. ZJN2016 kao razlog poništenja naveo: „Temeljem rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Klasa: UP/II-034-02/25-01/655, Urbroj: 354-02/9-26-7, od 18. ožujka 2026. godine, poništena je Odluka o odabiru te je izvršen ponovni pregled i ocjena natječajnih radova. Nakon pregleda, Ocjenjivački sud je donio odluku o eliminaciji svih ukupno deset (10) zaprimljenih natječajnih radova. Obzirom da nije preostao niti jedan valjani natječajni rad, donijeta je Odluka o poništenju.“.

Uvidom u zapisnik o pregledu i ocjenu natječajnih radova utvrđeno je da je naručitelj u istom naveo deset natječajnih rješenja koji se odbijaju, a kao razlog za devet natječajnih radova, uključujući i prvonagrađeni natječajni rad pod brojem „10“ naveo da radovi nisu sukladni dokumentaciji o nabavi s obrazloženjem: „Utvrđeno je odstupanje od Programom natječaja propisanih elemenata koja, uzimajući u obzir pravno shvaćanje Rješenja Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave, Klasa: UP/II-034-02/25-01/655, Urbroj: 354-02/9-26-7, od 18. ožujka 2026. o obvezujućoj prirodi Programa natječaja, predstavljaju razlog za isključenje radova iz daljnjeg postupka.“, dok je za preostali deseti natječajni rad naveo da se radi o natječajnom radu koja nije relevantan za ugovor o javnoj nabavi jer bez značajnih izmjena ne može zadovoljiti potrebe i zahtjeve naručitelja propisane dokumentacijom o nabavi s obrazloženjem: „Ponuditelj nije dostavio traženo Uvjetima natječaja pod točkom 5.2_Oprema natječajnih radova.“.

Uvidom u Zapisnik VIII. Sjednice Ocjenjivačkog suda od 12. svibnja 2026., utvrđeno je da se isti sastoji od dva dijela: Ad2. Drugi Izvještaj Tehničke komisije, gdje je navedeno: „Sukladno uputama Ocjenjivačkog suda i Pravnom mišljenju, Tehnička komisija je izradila Drugi izvještaj tehničke komisije u kojem se prikazuje analiza neto površine ostvarene u pojedinačnim natječajnim radovima i osvrt na odstupanje u dimenzijama komunikacija (Širine hodnika i stubišta)“ te: “Površine ostvarene u pojedinačnim natječajnim radovima. Programom natječaja, poglavlje 9. Projektni zadatak, 9.4.9. Iskaz površine, prikazan je popis potrebnih prostorija i njihovih površina (NKP - Neto korisne površine). Natjecatelji su predali tablicu ostvarenih površina koja je sukladno Uvjetima natječaja obavezni sadržaj natječajnog rada. Svi natječajni radovi su odstupili od neto korisnih površina (NKP) pojedinih prostorija od Programom propisanih u prilogu, što je u skladu s temeljnim vrijednostima i načelima arhitektonskog projektiranja.“. U nastavku navedenog Izvještaja, pored ostalog nalazi se tablični prikaz kumulativnog odstupanja NKP: 1. nagrada/rbr. rada 10: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1207, NKP razlika: 60, %:

5,23; 2. nagrada/rbr. rada 5: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1189, NKP razlika: 42, %: 3,66; 3. nagrada/rbr. rada 7: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1168, NKP razlika: 21, %: 1,83; 4. nagrada/rbr. rada 6: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1117,58, NKP razlika: -29, %: -2,56; 5. nagrada/rbr. rada 2: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1153,81, NKP razlika: 7, %: 0,59; rbr. 1. rada: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1164,04, NKP razlika: 17, %: 1,49; rbr. 4. rada: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1203,78, NKP razlika: 57, %: 4,95; 6. mjesto, rbr. Rad 8: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1253,21, NKP razlika: 106, %: 9,26; 7. mjesto, rbr. rada 3: NKP zadano: 1147, NKP ostvareno: 1203,06, NKP razlika: 56, %: 4,89; rbr. 9 rada: zadano: 1147, NKP ostvareno: 1180, NKP razlika: 33, %: 2,88.

Uvidom u odluku Ocjenjivačkog suda o rezultatima natječaja u ponovljenom postupku od 12. svibnja 2026. utvrđeno je da je u istoj navedeno: „...Ocjenjivački sud zasjedao od 28.4.2026. do 12.5.2025., te je tijekom VIII. sjednice održane 12. svibnja 2026. godine jednoglasno donio odluku o eliminaciji svih ukupno deset (10) zaprimljenih natječajnih radova. Postupak je proveden u skladu s obvezujućim pravnim shvaćanjem Rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Klasa: UP/II-034-02/25-01/655, URBROJ: 354-02/9-26-7, od 18. ožujka 2026. godine i Pravnom mišljenju Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d. koje je specijalizirano za postupke javne nabave, od 11. svibnja 2026. godine, te Pravilnikom o natječajima s područja arhitekture, urbanizma, unutarnjeg uređenja i uređenja krajobraza Hrvatske komore arhitekata (NN 8S/14) i Zakonom o javnoj nabavi (NN 120/16 i 114/22).“.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja slijedi da je naručitelj prilikom sastavljanja Odluke o poništenju kao i Zapisnika o pregledu i ocjeni natječajnih radova postupao sukladno citiranim odredbama ZJN 2016 i načelima javne nabave osobito načelu transparentnosti iz članka 4. stavak 1. ZJN 2016 te u istima, koristeći prethodno pribavljeno mišljenje stručnog tijela, naveo da je razlog poništenja predmetnog postupka eliminacija svih ukupno deset (10) zaprimljenih natječajnih radova, radi čega nakon odbijanja natječajnih radova ne preostane nijedan valjani natječajni rad. Dakle, Odluka o poništenju sadrži činjenična i pravno razlaganja razloga poništenja.

U tom smislu, ovo tijelo drži da je ispravno postupio naručitelj kada u ponovljenom postupku pregleda i ocjene u svrhu ocjene sukladnosti ponuđenih rješenja nije prihvatio dostavljene natječajne radove u dijelu u kojima oni dimenzijama odstupaju od zadanih u dokumentaciji o nabavi, obzirom je utvrdio da sukladnost u istima u smislu postavljenih zahtjeva nije dokazana, odnosno utvrdio je odstupanja, a što je i bio razlog za poništenje prethodno donesene Obavijesti o rezultatima projektnog natječaja.

Vezano za žaliteljevo tumačenje rješenja Državne komisije od 18. ožujka 2026. treba reći da je u rješenju ovoga tijela navedeno: „Štoviše, iz pojedinih odredbi DoN-a proizlazi da se odstupanja od pojedinih zahtjeva Programa natječaja ne toleriraju (Sudionici natječaja obavezno se pridržavaju svih odrednica programa natječaja te cijelog natječajnog elaborata - poglavlje 10. Programa natječaja), pa stoga nije jasno prema kojim kriterijima je naručitelj pregledavao natječajne radove.“. Također, i sam žalitelj u žalbi navodi: „...program natječaja ne definira dopuštene tolerancije odstupanja od predviđenih površina i ne određuje metodologiju njihova obračuna...“. Slijedom navedenoga, u situaciji kada među strankama nije sporno da dokumentacijom o nabavi kriteriji odstupanja od zadanih površina nisu definirani, a žalitelj niti ne osporava da njegov kao i ostali radovi sadrže odstupanja, ostaje nejasno na temelju kojih vrijednosnih elemenata bi naručitelj mogao valorizirati značajno odstupanje zadanih površina u pojedinom natječajnom radu od

neznatnoga. Drugim riječima, naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije odredio kriterije ni dozvolio odstupanja, slijedom čega u konkretnom slučaju nema usporedive natječajne radove.

Vezano za žaliteljevo pozivanje na rješenje ovoga tijela KLASA: UP/II-034-02/22-01/670 od 24. listopada 2022., potrebno je reći da se citirano rješenje odnosi na drugačije činjenično i pravno stanje radi čega se ne može primijeniti u konkretnom slučaju. Naime, u ovome postupku Odluka o poništenju sadrži činjenična i pravna razlaganja razloga poništenja.

Stoga ovo tijelo ocjenjuje da je pravilno postupio naručitelj kada je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene natječajnih radova, a nakon eliminacije svih dostavljenih natječajnih radova, pozivom na odredbu članka 298. stavka 1. točke 8. ZJN 2016. poništio predmetni postupak. Slijedom navedenoga, ovi se žalbeni navodi ocjenjuju neosnovanima.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. tog Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

Stoga je temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba žalitelja odbijena kao neosnovana te je odlučeno kao u točki 1. izreke ovoga rješenja.

Žalitelj je u žalbi postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 2.844,83 eura, i to na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.563,58 eura, iznos od 156,25 eura na ime sastava žalbe, uvećano za pripadajući porez na dodanu vrijednost te iznos od 100,00 eura, uvećan za pripadajući porez na dodanu vrijednost na ime sastava očitovanja na žalbu. Sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovoga rješenja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

PREDSJEDNICA

Maja Kuhar